

Nr 98.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen angående livränta åt förre eleven vid statens uppfostringsanstalt å Bona Armas Anton Veiland; given Stockholms slott den 9 mars 1917.

Under åberopande av bifogade utdrag av statsrådsprotokollet över justitiedepartementsärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen medgiva,

att förre eleven vid statens uppfostringsanstalt å Bona Armas Anton Veiland må från och med den 1 juli 1916 under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig livränta å 60 kronor, att till honom utbetalas i den ordning och på de villkor, som finnas angivna i lagen den 5 juli 1901 angående ersättning för skada till följd av olycksfall i arbete.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott.

Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

Berndt Hasselrot.

*Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott
fredagen den 9 mars 1917.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern HAMMARSKJÖLD,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena WALLENBERG,
Statsråden: HASSELROT,
VON SYDOW,
friherre BECK-FRIIS,
STENBERG,
LINNÉR,
MÖRCKE,
VENNERSTEN,
WESTMAN,
BROSTRÖM.

Departementschefen statsrådet Hasselrot anförde:

1:o).

Ang.
livränta till
förra eleven
vid statens
uppfostrings-
anstalt å Bona
A. A. Veiland.

»Den 19 februari 1914 blev dåvarande eleven vid statens uppfostringsanstalt å Bona Armas Anton Veiland, född den 23 juli 1896, vid användandet å anstaltens snickarverkstad av en bandsåg genom olycksfall skadad, med den påföljd att enligt ett av praktiserande läkaren Carl Fr. Ekman utfärdat intyg vänstra pekfingeret måst amputeras samt sträckförmågan hos vänstra långfingeret vore inskränkt till omkring hälften av den normala.

Ifrågavarande skada bör enligt ett av riks försäkringsanstalten den 20 augusti 1914 avgivet utlåtande anses hava för Veiland medfört nedläggning i arbetsförmågan motsvarande 20 procent av normal arbetsförmåga.

Sedan Veiland den 15 april 1916 blivit definitivt utskriven från anstalten, har såväl han själv som hans fader hos anstaltens direktör anhållit om åtgärd för utverkande åt honom av årlig livränta i ersättning för den honom genom olycksfallet tillskyndade skadan.

I en den 6 november 1916 dagtecknad underdånig skrivelse har Bona-anstaltens styrelse under åberopande därav att riksförsäkringsanstalten på förfrågan uppgivit, att en sådan nedsättning i arbetsförmågan, varom här vore fråga, eller med 20 procent enligt 1901 års olycksfallsersättningslag motsvarades av en livränta å 60 kronor samt att kostnaden för inköp i riksförsäkringsanstalten åt Veiland av en livränta av denna storlek belöpte sig till omkring 1,250 kronor, hemställt, att Kungl. Maj:t måtte för sådant ändamål till Bonastyrelsens förfogande ställa erforderligt belopp.

Bona-anstaltens styrelse.

Sedan denna framställning blivit remitterad till statskontoret för avgivande av underdånigt utlåtande, lät statskontoret inhämta yttrande i ärendet från riksförsäkringsanstalten. I sitt i anledning därav avgivna utlåtande förklarar riksförsäkringsanstalten, efter det den redogjort för en del på saken inverkan omständigheter, att den i anledning av vad sålunda förekommit funne Veiland, vilken syntes hava varit sysselsatt i sådant arbete, som avsåges i 1901 års olycksfallsersättningslag, i allt fall på grund av hans ställning såsom en för tvångsuppfostran å uppfostringsanstalt intagen elev icke vara att hänföra till sådan arbetare, som avsåges i nämnda lag, samt att staten alltså, enligt riksförsäkringsanstaltens mening, icke vore ersättningsskyldig till Veiland enligt bestämmelserna i samma lag.

Riksförsäkringsanstalten.

I det underdåniga utlåtande, statskontoret därefter avgivit, förklarar statskontoret, att vid det av riksförsäkringsanstalten uppgivna förhållande den ifrågasatta ersättningen icke kunde anvisas att utgå från det under riksstatens tionde huvudtitel uppförda förslagsanslaget till bestridande av statsverket på grund av förut omförmälda lag åliggande utgifter för livräntor m. m. Då det emellertid syntes statskontoret billigt, att Veiland erhöle olycksfallsersättning för den skada, han ådragit sig under sitt arbete å uppfostringsanstalten, samt sådan ersättning lämpligen borde avpassas efter bestämmelserna i meranämnda lag, hemställde statskontoret, att Kungl. Maj:t täcktes i proposition föreslå riksdagen medgiva, att Veiland finge å allmänna indragningsstaten åt-

Statskontoret.

njuta den olycksfallsersättning, som skulle hava tillkommit honom, om nämnda lags bestämmelser varit å honom tillämpliga.

*Departements-
chefen.*

Även mig synes det vara i överensstämmelse med billighet, att till Veiland i anledning av ifrågavarande skada utgår ersättning i överensstämmelse med de grunder statskontoret föreslagit samt att Veiland således tillerkännes en årlig livränta å 60 kronor.

Vidkommande den tid, från vilken livräntan bör utgå, torde denna böra bestämmas till början av det kvartal, som infallit närmast efter det Veiland blivit definitivt utskrivnen från Bona-anstalten eller således till den 1 juli 1916.

På grund av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att förre eleven vid statens uppfostringsanstalt å Bona Armas Anton Veiland må från och med den 1 juli 1916 under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig livränta å 60 kronor, att till honom utbetalas i den ordning och på de villkor, som finnas angivna i lagen den 5 juli 1901 åtgående ersättning för skada till följd av olycksfall i arbete.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnade, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skulle till riksdagen avlätas.

Ur protokollet:
Nils Berlin.